

Slnčné dieťa

Slnčné dieťa

Kedysi dávno nastal v svete zlom.

Nastala tma a chlad,

život bol ako planým snom,

po zemi kráčalo číre zlo.

V duši prebýval len des a žiaľ, slzy nahradili úsmev.

Keď už hrôza presiahla medze

a chcela chytiť do dlane veľkú moc,

bohyňa Slnka ponúkla svoju vlastnú pomoc.

Lúče jej svetla stvorili samotné dobro,

večné spasenie.

Svetlé vlasy kučeravé,

oči s iskrou jagavou,

líca ružou požehnané,

červenou a láskavou.

Tak ľudia opisovali Slnčné Dieťa.

Kam vkročila, tam vkročil aj jas,

konečne ustúpil večný mráz,

teplo sa rozlialo vo svete aj v srdci.

A vraj kto začul jej hlas,

jemný ako zvončeky,

prežíval čistý úžas, spev anjela na zemi.

Ani tento príbeh však nemá význam jasný,

pretože každý má vlastný dôvod, prečo byť šťastný.

Ak sa však tá zloba jedného dňa zotaví,

možno sa lúč zlatého svetla opäť raz objaví.